pósha byájamanasya santu eyé badhyámanam ánu badhyá= mânâ abhy-aikshanta mánasâ cákshushâ ca | agnis tão 6 u. 1 ágre prá mumoktu deváh prajá-patih pra-jáyâ sam-vidânáh || fyá áranyáh pacávo vicvá-rûpâ ví-rûpâh sánto bahu-dhaí 'ka-rûpâh | vâyús tấu 6 u.1 ágre prá mumoktu deváh prajã= -patih pra-jáyâ sam-vidânáh | g pra-muñcámânâh | 2 | bhú= vanasya réto gâtúm dhatta yájamânâya devâh | upã-"kritao çaçamânám yád ásthâj jîvám devänâm ápy etu päthah || h nấn â prâ-'nó yájamânasya paçún â yajnó devébhih sahá deva-yanah | jîvám devanam ápy etu pathah satyah santu yájamânasya kấmâh || i yát paçúr mâyúm ákritó 'ro vâ pad= -bhír â-haté agnír mâ tásmâd énaso víçvân muñcatv ách= asah | k çámitára upé-'tana 7 u 8 yajnám | 3 | devébhir invi= tám | päçât paçúm prá muñcata bandhãd yajná-patim pári || 1 áditih päçam prá mumoktv etám námah paçú-bhyah paçu--pátaye karomi | arâtîyántam³ ádharam krinomi yám dvish= más tásmin práti muñcâmi päçam | m tvám u té dadhire havya-vähao çritam-kartaram utá yajníyam ca ágne sá= -dakshah sá-tanur hí bhûtvä 'tha havyä jâta-vedo jushasva | ⁿ jäta-vedo vapáyâ gacha devän tváo hí hótâ prathamó babhűtha ghriténa tvám tanúvo vardhayasva sváhá-kritao havír adantu deváh | ° sváha devébhyo devébhyah sváha íçe, pramuncámânâ, yajnám, tváv, shódaça ca | 4 ||

3, 1, 5, 1.2. — K. 30, 8.9. — Ath. 2, 34, 1-5. — 'Kâ. 25, 9, 12. Çânkh. 4, 17, 10. Gobh. 3, 10, 22. Kauç. 44. — prati | preti — cikitvân — prâṇam iti pra-anam — parîti | âca rantam ity â-carantam — pratîti | tishṭha — nishkrîta iti niḥ-krîtaḥ | ayam — tân — bahudheti bahu-dhâ — upâ =

^{4. &}lt;sup>5</sup> s. P. 8, 29. ⁶ so (°s t°) ABW. ⁷ als Compositum! das Verbum betont (und zwar als tanap, s. Pâṇ. 7, 1, 45)! zu dem irregulären samdhi: upet° s. P. 10, 14. Oder steckt in étana etwa die Praepos. â, also ấ itana, und daher die Betonung? der samdhi wäre dann regulär. ⁹ s. Whitney zu P. 6, 14.